

[Socialministeren]

se to afgørelser, men der vil også være en række sager, som ikke er identiske med dem, og hvor man kunne sige, at det stadig væk vil være naturligt, at man følger ungdomscirkulæret. Derfor er retsgrundlaget usikkert, og det er det, vi skal have rettet op på.

Endelig til hr. Albertsen. Ja, jeg må i hvert fald klart bekræfte, at jeg ikke har noget ønske om at indføre en øget centralisering gennem dette lovforslag, og når jeg tillod mig at sige til hr. Albertsen, at jeg synes, han svinger sig op i nogle højder, som måske ikke helt er i overensstemmelse med den situation, vi befinder os i, var det ikke, fordi han citerede min tale, det vil jeg gerne sige, men kun, fordi han begynder at inddrage begrebet centralisering i forbindelse med en så beskeden bemyndigelsesparagraf som den, der her er tale om. Det er klart, at der ikke er tale om noget ønske om decentralisering, men der er tale om – og lad mig så sige det én gang til – at sikre retsgrundlaget for kommunerne, og sandheden er jo – og det tror jeg socialdemokraterne, mens de nu tænker sig om her i de kommende dage, skulle gøre sig meget klart – at det er et ønske, som stribevis af socialdemokratiske socialudvalgsformænd ude i kommunerne har; de sidder kun og venter på, at de får dette besluttet af folketinget. Det er jo sandheden, og jeg håber også, at socialdemokratiet, selv om det ikke vil erkende det i dette øjeblik, alligevel vil erkende det, inden den endelige beslutning skal træffes.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Socialministeren har egentlig allerede selv kommenteret det med, at oppositionen altid er bange for, hvad en minister kan finde på med en ny bemyndigelse. Når man kan stille sig op og sige i ramme alvor, at en bemyndigelse til at foretage sig, hvad i alverden man overhovedet kunne finde på inden for hele kontanthjælpsområdet under bistandsloven, må betegnes som en lille, diskret, beskeden bemyndigelse, siger det i sandhed noget om den proportionssans, vores nuværende socialminister er i besiddelse af, og det siger måske også noget om, at vi i hvert fald skal passe på, om den minister nogen sinde bliver bemyndiget til noget som helst.

Så vil jeg godt sige i øvrigt om det med retsgrundlaget og usikkerheden, at jeg kun har fået to svar, nemlig et fra fru Aase Olesen, som ikke siger noget som helst om, hvad usikkerheden består i, men bare siger, at hvis man mener, det er helt i orden, at alle mulige mennesker får lige meget, og at det er helt i orden, at satserne farer op og ned, ja, så er der jo ikke noget problem. Men hvis ikke man mener det, er der et problem. Sludder! Det, det drejer sig om, er, at vi har en bistandslov, vi har en social meddelelse, der siger: sådan beregner vi kontanthjælp til unge. Her vil jeg godt sige også i anledning af socialministerens bemærkninger: det er en meddelelse om beregningen af kontanthjælp til unge hjemmeboende, udsendt på foranledning af det såkaldte cirkulære, også kaldet ungdomscirkulæret, vedrørende § 37 i bistandsloven, udsendt af den øverste ankeinstans på området vedrørende alt muligt andet end 2 mennesker ovre i Odense, vedrørende alt det, som hedder kontanthjælp til unge hjemmeboende. Og lige præcis fordi vi har det papir, og hvis man har respekt for den øverste ankeinstans på området, kan man godt pakke sit gode tøj og finde på noget andet at lave, for så er der ikke nogen grund til at snakke mere om denne sag, så er den bare færdig.

Det er klart, at det, det i virkeligheden handler om, er, at der engang var en socialdemokratisk socialminister, som udsendte en cirkulæreskrivelse, som var en forkert, en ugyldig fortolkning af bistandsloven. Det er gået op for den nuværende socialminister, der så reagerer på den måde, at han siger: har vi gjort noget forkert, har vi gjort noget ugyldigt, så ophører vi det da bare til lov, for så er det problem klaret. Det, det handler om, er, om man vil være med til det eller man vil sige: ja men her har vi det, krystalklart, bare til at følge.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, når socialministeren tror, at man sidder ude i kommunernes socialudvalg og diskuterer, om man skal følge de sociale meddelelser fra ankestyrelsen, at det gør man da forhåbentlig ikke, for selvfølgelig skal man følge de afgørelser. Man skal ikke sidde og snakke om, hvorvidt man nu skal følge dem, det skal man bare, hvad enten man er socialminister eller man er medlem af et kommunalt socialudvalg.